

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
121/10. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2010. december 16.

A C-137/09. sz. ügyben hozott ítélet
Marc Michel Josemans kontra Burgemeester van Maastricht

A nem belföldi lakosok hollandiai coffee-shopokba való beengedésére vonatkozó tilalom összhangban van az uniós joggal

E korlátozás – mind tagállami, mind uniós szinten – a kábítószer-turizmus és a vele járó zavaró körülmények elleni küzdelemre irányuló, a közrend védelméhez és az állampolgárok egészségének védelméhez kötődő cél által igazolt

A kábítószerekről szóló 1976-os törvény (Opiumwet 1976) szerint Hollandiában tilos a kábítószerek – beleértve a kannabiszt és származékait – birtoklása, forgalmazása, termesztése, szállítása, előállítása, behozatala és kivitele. Ugyanakkor az említett állam a kannabisz tekintetében tolerancia-politikát alkalmaz. Az említett politika többek között a fő tevékenységként ezen, ún. "könnyű" drog árusítására és fogyasztásra kínálására szakosodott coffee-shopok létesítésének megengedésében nyilvánul meg. A helyi hatóságok e létesítmények üzemeltetését bizonyos feltételek betartása esetén engedélyezhetik. Számos coffee-shopban alkoholmentes italokat és élelmiszereket is árusítanak.

A kábítószer-turizmus csökkentése, illetve megakadályozása érdekében a maastrichti képviselőtestület 2005. december 20-i határozatával egy lakóhelyre vonatkozó feltételt iktatott az általános önkormányzati rendeletébe, és ezáltal megtiltotta a coffee-shopok üzemeltetői számára, hogy létesítményeikbe Hollandiában tényleges lakóhellyel nem rendelkező személyeket is beengedjenek.

M. M. Josemans Maastrichtban egy Easy Going nevű coffee-shopot üzemeltet. Két arra vonatkozó hatósági ténymegállapítást követően, miszerint oda Hollandiában lakóhellyel nem rendelkező személyeket is beengedtek, a Burgemeester van Maastricht (Maastricht polgármestere) 2006. szeptember 7-i rendeletével elrendelte e létesítmény ideiglenes bezárását.

M. M. Josemans e rendelettel szemben panaszt nyújtott be. Arra hivatkozik, hogy a szóban forgó szabályozás igazolhatatlan eltérő bánásmódot alkalmaz az uniós polgárokkal kapcsolatban, és ezen túlmenően, a Hollandiában lakóhellyel nem rendelkező személyektől megtagadja annak a lehetőségét, hogy alkoholmentes italokat és élelmiszereket vásároljanak a coffee-shopokban, figyelmen kívül hagyva ezzel az uniós jogot. E körülmények alapján a Raad van State úgy határozott, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben a Bírósághoz fordul a kérdéseivel.

Bevezetésként a Bíróság emlékeztet arra, hogy a kábítószerek – ideértve a vadkenderalapú kábítószereket is, mint a kannabisz – ártalmas volta általánosan elismert, és forgalmazásuk valamennyi tagállamban tilos, kivéve az orvosi és tudományos célú felhasználás céljából szigorúan ellenőrzött forgalmat. Ez a jogi helyzet megfelel azoknak a különféle nemzetközi okmányoknak – többek között több ENSZ-egyezménynek – is, amelyeket a tagállamok aláírtak, vagy amelyekhez csatlakoztak, valamint az uniós jognak is.

Mivel a kábítószereknek az Unió gazdasági és kereskedelmi forgalmába történő beengedése tilos, ezért a coffee-shopok üzemeltetői nem hivatkozhatnak a mozgásszabadságra vagy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvére a kannabisz árusításából álló tevékenységet illetően.

Az alkoholmentes italok és élelmiszerek ezen létesítményekben történő árusításából álló tevékenységet illetően Maastricht polgármestere, valamint a holland, a belga, a német és a francia

kormány álláspontja szerint e tevékenység mindenképpen másodlagosnak tekinthető a kannabiszárúsításhoz képest, és nincs semmiféle jelentősége a jogvita elbírálása szempontjából.

A Bíróság nem osztja ezt az álláspontot, és úgy véli, hogy a mozgásszabadságra ebben az összefüggésben az üzemeltető sikerrel hivatkozhat.

A Bíróság szerint az alkoholmentes italok és az élelmiszerek coffee-shopokban történő értékesítése vendéglátó-ipari tevékenységnek minősül. Ezért a szóban forgó szabályozást a szolgáltatásnyújtás szabadsága szempontjából kell vizsgálni.

A Bíróság megállapítja, hogy e szabadság gyakorlásának a korlátozása akkor áll fenn, ha a coffee-shopok üzemeltetői nem árusíthatnak jogszerű termékeket a más tagállamban lakóhellyel rendelkező személyek részére, és így ez utóbbiak nem részesülhetnek e szolgáltatás előnyeiben.

E korlátozás ugyanakkor a kábítószer-turizmus és a vele járó zavaró körülmények elleni küzdelmet szolgáló cél által igazolt.

Ugyanis e szabályozás célja véget vetni az azon turisták sokasága által előidézett zavaró körülményeknek, akik a maastrichti önkormányzat területén lévő coffee-shopokban szeretnének kannabiszt vásárolni vagy fogyasztani. A Maastricht polgármestere által a tárgyaláson szolgáltatott információk alapján az ezen önkormányzat területén lévő tizennégy coffee-shop naponta körülbelül 10 000, vagyis évente 3,9 milliónál is több látogatót vonz. E látogatók 70%-a nem Hollandiában lakik.

Maastricht polgármestere és a holland kormány azt állítja, hogy a „könnyű” drogok árusításához köthető és az említett önkormányzat területén jelentkező olyan problémákat, mint például a nyugalom megzavarásának különféle formái, a bűnözés különféle formái, valamint az illegális drogok – ideértve a „kemény” drogokat is – árusítóhelyeinek egyre növekvő száma, a kábítószer-turizmus súlyosbítja. A belga, a francia és a német kormány olyan közrendi jellegű gondokról számolt be, amelyeket e jelenség – ideértve a kannabisz jogellenes exportálását – a Holland Királyságon kívüli és különösen a vele szomszédos tagállamokban okoz.

Ezt illetően a Bíróság hangsúlyozza, hogy a kábítószer-turizmus és a vele járó zavaró körülmények elleni küzdelem a kábítószer elleni küzdelem részét képezi. E küzdelem ugyanúgy kapcsolódik a közrend fenntartásához, mint az állampolgárok egészségének védelméhez, méghozzá azok tagállami és uniós szintű fenntartásához és védelméhez egyaránt. E célok olyan jogszerű érdeket jelentenek, amely főszabály szerint igazolhatja az uniós jog által előírt kötelezettségek korlátozását, még az olyan alapvető szabadságra vonatkozó kötelezettség korlátozását is, mint a szolgáltatásnyújtás szabadsága.

A Bíróság hangsúlyozza, hogy a nem belföldi lakosok coffee-shopokba való beengedésére vonatkozó tilalom olyan eszközt képez, amely lényegesen korlátozhatja a kábítószer-turizmust, és ennek következtében csökkentheti az általa okozott problémákat.

Ami a szolgáltatásnyújtás szabadságát kevésbé korlátozó intézkedések lehetőségét illeti, a Bíróság megállapítja, hogy a Maastricht polgármestere, valamint a holland kormány által adott tájékoztatás szerint a kábítószer-turizmus és a vele járó zavaró körülmények elleni küzdelem jegyében végrehajtott egyéb intézkedések nem bizonyultak elegendőnek és hatékonyak az elérni kívánt cél tekintetében.

Ami azt a lehetőséget illeti, hogy a nem belföldi lakosoknak lehetőséget biztosítsanak a coffee-shopok látogatására, megtiltva számukra a kannabisz vásárlását, a Bíróság megjegyzi, hogy semmivel sem könnyebb pontosan ellenőrizni és felügyelni azt, hogy e terméket a nem belföldi lakosok részére ne adják el, illetve ők azt ne is fogyaszthassák. Másfelől féltő, hogy e megközelítés arra bátorítaná a belföldi lakosokat, hogy a coffee-shopokban általuk megvásárolt kannabiszt továbbadják a nem belföldi lakosoknak.

Ezenfelül, a Bíróság megállapítja, hogy a szóban forgó szabályozás nem képezi akadályát annak, hogy valamely, Hollandiában lakóhellyel nem rendelkező személy Maastrichtba utazzon azért, hogy ott az egyéb vendéglátó-ipari létesítményekben alkoholmentes italokat és ételeket fogyasszon. A holland kormány szerint e létesítmények száma meghaladja az 500-at.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106